

بیانیه سازمان چریکهای فدایی خلق ایران به مناسبت چهل و سومین سالگرد حماسه و رستاخیز سیاهکل



چهل و سه سال از آن هنگام که در شب تیره و تاریک ایران زمین، آذرخش یک اقدام کوچک نظامی، سراسر فلات میهن در بندمان را درنوردید می گذرد. در شامگاه ۱۹ بهمن سال ۱۳۴۹ بود که یک گروه کوچک چریکی با حمله به پاسگاه ژاندارمری شهرک سیاهکل حماسه ای شگرف آفرید. آنها که در شرایط سکون و اختناق خون جدیدی در رگهای جنبش آزادیخواهی مردم ایران روان کردند و با پیکار بی امان خود دیکتاتوری شاه را به چالش کشیدند، برخلاف فرصت طلبان سیاسی می دانستند که برداشتن قدم اول هر راه سترگ مستلزم پرداخت هزینه کلان است و چنین بود که شاه برای مقابله با شورشگرانی که دیکتاتوری او را به سخره گرفته بودند، فرمان سرکوبی از زمین و آسمان را صادر کرد.



زنده یاد رفیق محمد رحیم سماعی



زنده یاد رفیق مهدی اسحاقی

طی پیکارهای حماسی پس از ۱۹ بهمن، رفقا مهدی اسحاقی و محمد رحیم سمایی به شهادت رسیدند و رفقا غفور حسن پور اصیل، علی اکبر صفایی فراهانی، احمد فرهودی، جلیل انفرادی، محمدعلی محدث قندچی، ناصر سیف دلیل صفایی، هادی بنده خدا لنگرودی، شعاع الدین مشیدی، اسکندر رحیمی مسچی، محمد هادی فاضلی، عباس دانش بهزادی، اسماعیل معینی عراقی و هوشنگ نیری در سپیده دم روز ۲۶ اسفند همان سال به جوخه های اعدام سپرده شدند.

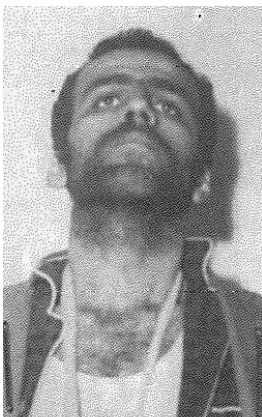
اعدام دسته جمعی ۱۳ تن از رزمندگان فدایی که با هدف قدرت نمایی صورت گرفت، هرگز نتوانست بر عزم ادامه دهندگان راهی که از ۱۹ بهمن ۱۳۴۹ آغاز شد خللی ایجاد کند، بلکه عرشِ رعدآسای مبارزه سرنوشت ساز چریکها، رویاهای کوتاه فکرانه دیکتاتوری برای تثبیت «جزیره آرامش» را به کابوس ماندگار تبدیل کرد.



زنده یاد رفیق عباس دانش بهزادی

ادواردو گالیانو، نویسنده مترقی اوروگوئه در وصف شرایطی که دیکتاتورها ایجاد می کنند می نویسد: «نظام دیکتاتوری، رسوا و بدنام است اما انسان به آن خو می گیرد. دستگاه حاکم آدم را کر و لال می کند، از گفتن و شنیدن باز می دارد و نسبت به چیزهایی که دیدنش ممنوع است نابینا می کند.» (شماره ۲۸ کتاب هفته، اسفند ۱۳۵۸)

چنین شرایطی پیش از ۱۹ بهمن ۱۳۴۹ وجود داشت و حماسه سیاهکل با بر هم زدن تعادل ستمگرانه «قدرت مطلق» حاکمان و «ضعف مطلق» محکومان، فرسودگی دیکتاتوری را عریان کرد و پس از آن بود که هر قدرت نمایی بی خردانه شاه، او و رژیمش را بیشتر در بحران فرو می برد. آگاه ترین و پیشروترین زنان و مردانی که قلبشان برای آزادی و سعادت مردم ایران می تپید، به حمایت از جنبش نوینی که با رستاخیز سیاهکل آغاز شده بود برخاستند. به همین دلیل شاه در موارد بسیار به تلویح و در خفا و در برخی موارد به تصریح، ترس خود را از چریکها بروز می داد.



زنده یاد رفیق احمد فرهودی

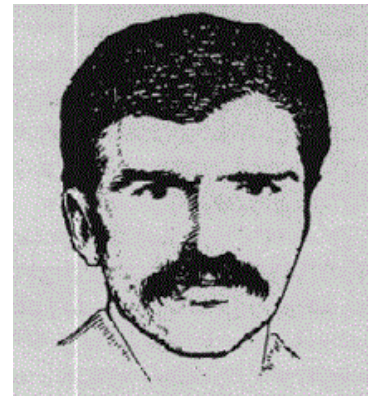
اسدالله علم در خاطراتش از قول محمد رضا شاه می نویسد: «عزم و اراده آنها اصلاً باورکردنی نیست، حتی زنها تا آخرین نفس به جنگ ادامه می دهند، مردها قرص سیانور در دهانشان دارند و برای این که دستگیر نشوند خودکشی می کنند» (امیر اسدالله علم، من و شاه، یادداشتهای محرمانه دربار سلطنتی ایران، ص ۱۴۶)

ترس شاه از رفیق حمید اشرف را پرویز ثابتی، رئیس امنیت داخلی ساواک در خاطراتش تشریح کرده است. او می گوید: «چریکهای فدایی خلق پس از هر تلفاتی که می دادند دو



زنده یاد رفیق هادی بنده خدا لتگرودی

باره تجدید سازمان می کردند. حمید اشرف که در این زمان هم رهبری سازمان و هم فرماندهی عملیات را به عهده داشت، فرد بسیار شجاع و ورزیده ای بود که در برخی عملیات ترور شخصاً شرکت کرده و چندین بار توانسته بود از صحنه درگیری و محاصره فرار کند. ما در گزارشها برای شاه به نام حمید اشرف به عنوان رهبر سازمان اشاره می کردیم و در نتیجه هر وقت عواملی از این سازمان دستگیر و یا در درگیریها کشته می شدند، شاه می پرسید با حمید اشرف چه کرده اید.» (در دامگه حادثه، ص ۲۴۸)



زنده یاد رفیق هوشنگ نیری

حماسه سیاهکل همچنین موجب برانگیختن کینه و

نفرت روح الله خمینی که پس از ۱۵ خرداد سال ۱۳۴۱ به گوشه ای خزیده بود گردید. او در یک فخر فروشی بی مقدار در پاسخ به نامه ۶ اردیبهشت ۱۳۵۰



زنده یاد رفیق جلیل انفرادی

مسئول اتحادیه انجمنهای اسلامی در اروپا، در تاریخ ۲۸ اردیبهشت ۱۳۵۰ نوشت: «باید حادثه سازه‌ها و شایعه پردازیهایی را که در ممالک اسلامی برای تحکیم اساس حکومت استعماری است بررسی دقیق کنید. نظیر حوادث ترکیه و حادثه سیاهکل.» موضع خمینی آن قدر ننگین بود که وقتی این پیام در همان زمان در نشریه «اسلام مکتب مبارز»، ارگان اتحادیه انجمنهای اسلامی در اروپا به چاپ رسید، جمله «نظیر حوادث ترکیه و حادثه سیاهکل» سانسور شد. (سید حمید روحانی (زیارتی)، نهضت امام خمینی، انتشارات مرکز اسناد انقلاب اسلامی، چاپ دوم پائیز ۱۳۷۴، جلد سوم، ص ۴۸۶-۴۸۷)

مواضع ارتجاعی خمینی میراث جانشینان خرد و کلان او شد که با نیرنگ و شارلاتانیسم به تخطئه جنبش فدایی طی سالهای پیش از به قدرت رسیدن



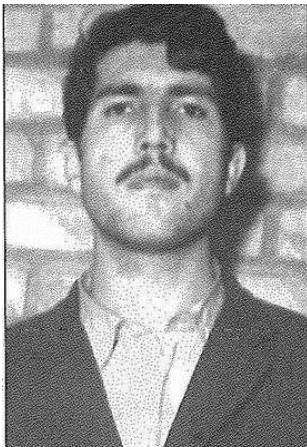
زنده یاد رفیق محمد علی محدث قندچی

خمینی می پردازند. بیهوده نیست که پس از گذشت ۴۳ سال از حماسه سیاهکل، قلم به مزدان خامنه ای با مشتی اراجیف سخیف و رذیلانه، حمله و هجوم به اصطلاح نظری به جنبش پیشتاز فدایی را در دستور کار خود گذاشته اند. کاری که ساواک شاه با سرکوبهای گسترده نتوانست انجام دهد، نظریه پردازان دون مایه جمهوری اسلامی به فرموده نهادهای امنیتی پی گرفته اند. آنها تلاش می کنند با سرهمبندی مشتی اراجیف بزک شده تحت عنوان عوامفریبانه «خشونت گریزی» پیکار تاریخی مردم ایران برای آزادی را در چارچوب نظرات ارتجاعی خمینی محدود کرده و با شیوه نرم افزاری مبارزه علیه استبداد مذهبی را به مسیر سازشهای ننگین با خودکامگان و ستمگران سوق دهند. آخرین نمونه این گونه نظریه پردازی سخیف را می توان در نوشته رضا خجسته رحیمی در شماره ۱۲



زنده یاد رفیق شعاع الدین مشیدی

مجله «اندیشه پویا» با عنوان «فدائیان جهل، ای کاش امیر پرویز پویان خاطرات کاسترو را خوانده بود»، مشاهده کرد. پیرامون محتوی بی مقدار این مقاله به اندازه کافی مقالات افشاگرانه منتشر شده است. در مورد سابقه نویسنده آن هم دکتر محمد ملکی، اولین رییس پیشین دانشگاه تهران وی را این گونه معرفی کرده است: «روزنامه نگار جوان آقای رضا خجسته رحیمی از من خواست تا به مناسبت سالگرد به اصطلاح انقلاب فرهنگی و بستن دانشگاهها با بهانه اسلامی شدن، به چند سؤال او پاسخ گویم. اینکار انجام شد و گفتگوی ما سرپا شکسته و حتی با تغییر نامها منتشر شد. گله‌ای از او ندارم که جوان است و جویای نام و نان و در مضیقه سیاستهای روزنامه اهل بقا.» (علیه وضعیت موجود، به نقل از ادوار نیوز، یکشنبه ۳ تیر ۱۳۸۶)



زنده یاد رفیق ناصر سیف دلیل صفایی

نظریه پردازان جمهوری اسلامی همچون خمینی و خامنه ای به علت جهل و بی بنیه بودن جوهر و درون مایه اندیشه هایشان نمی توانند حقایق تاریخی که بر خلاف منافع آنان است را تاب آورند. حکام نظام دینی، این جاعلان «حدیث» و «روایات»، با صرف هزینه های کلان ساده لوحانه درتلاشند تاریخ

جنبش پیشتاز فدایی طی سالهای پیش از به قدرت رسیدن خمینی را وارونه نویسی کنند. اما واقعیت ثبت شده و غیر قابل انکار این است: گفتمانی که با حماسه سیاهکل آغاز شد، نقش مسلط و بی بدیل در عرصه های سیاسی و اجتماعی در آن دوران داشت. این جنبش طی سالهای ۱۳۴۹ تا ۲۲ بهمن ۱۳۵۷، باوجود برخی نارساییها، انحرافها، خطاها و کمبودها، به یک جریان نیرومند با پایگاه گسترده اجتماعی و به یکی از قدرتمندترین سازمانهای کمونیستی در خاورمیانه تبدیل شد.

هموطنان

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در سالگرد انقلاب بهمن ۱۳۵۷ و در آغاز چهل و چهارمین سال حیات خود، یاد و خاطره همه ی زنان و مردان دلیر جنبش پیشتاز فدایی که طی چهل و سه سال گذشته در پیکارهای بی امان در پای چوبه های دار و در رزمهای خیابانی، در راه هدفهای ستیغ جنبش نوین کمونیستی ایران به شهادت رسیدند را گرامی می دارد.



زنده یاد رفیق علی اکبر صفایی فراهانی

ما به تمامی زنان و مردان ایران زمین که برای آزادی، دموکراسی، صلح و پیشرفت، عدالت، جدایی دولت از دین و نابودی ستم جنسی، مذهبی و ملی مبارزه می کنند، درود می فرستیم و یاد و خاطره شهدای کمپ اشرف و زندان لیبرتی را گرامی می داریم.

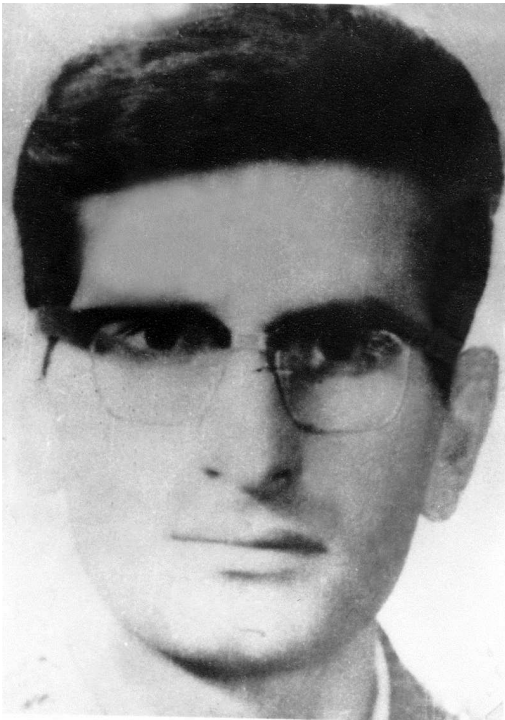
سازمان چریکهای فدایی خلق ایران با ستایش از مقاومت زندانیان سیاسی، به زنان و مردان دلیری که در زندانهای ولایت ننگین خامنه ای و در زیر شکنجه های وحشیانه برای آزادی پایداری می کنند، درود می فرستد.



زنده یاد رفیق اسماعیل معینی عراقی

ما با ستایش از مقاومت و پایداری مجاهدان ساکن در لیبرتی و خانواده های شهدا و زندانیان سیاسی، همبستگی خود را با آنها اعلام می کنیم و خواستار آن هستیم که حقوق زنان و مردان ساکن در زندان لیبرتی بی درنگ از جانب دولت عراق به

رسمیت شناخته شود. در مبارزه برای تثبیت حقوق مجاهدان شهر اشرف ما در کنار همه ی تلاشگران و فعالان حقوق بشر قرار داریم.



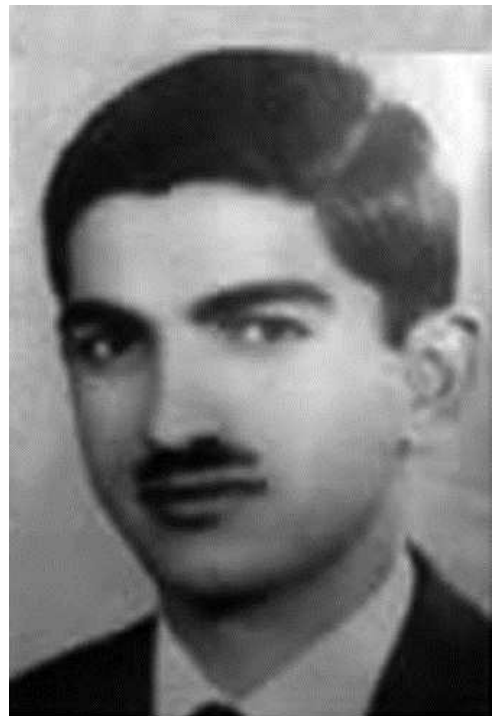
زنده یاد رفیق غفور حسن پور اصیل

ما ضمن محکوم کردن احکام اعدام که به ویژه در ماههای اخیر شتاب بیشتری گرفته، خواستار آزادی تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی و برچیدن مجازاتهای وحشیانه سنگسار، قصاص، قطع اعضای بدن و اعدام در ایران هستیم. ما خواستار اقدام بی درنگ بین المللی برای بازدید از زندانهای رژیم جمهوری اسلامی و ملاقات با زندانیان سیاسی هستیم.

ما از مبارزه به حق کارگران، مزدبگیران و کارکنان شرکتهای دولتی و خصوصی علیه نظام حاکم و سرمایه داری لگام گسیخته که تعرض به سطح زندگی و معیشت مردم را به گونه بی سابقه ای گسترش داده، حمایت می کنیم. ما از خواست کارگران ایران برای حق اعتصاب و حق ایجاد تشکلهای مستقل کارگری و نظارت سازمان بین المللی کار بر چگونگی جاری شدن حقوق کارگران ایران حمایت می کنیم.

ما از مبارزه زنان ایران برای لغو تبعیض جنسیتی و از مبارزه ملیتهای ساکن ایران برای رفع تبعیض ملی و از مبارزه اقلیتهای مذهبی برای لغو تبعیض مذهبی حمایت و پشتیبانی می کنیم.

امروز دیگر همگان می دانند که ادعای رژیم مبنی بر مستقل شدن در انرژی و دستیابی به تکنولوژی اتمی بهانه ای برای دستیابی به سلاح اتمی است. در شرایطی که خامنه ای در مقابل تحریمهای جهانی به شدت تضعیف و مجبور به عقب نشینی در مورد پروژه اتمی شده، ما ضمن استقبال از این عقب نشینی خواستار اتخاذ مواضع قاطع در مقابل رژیم ایران هستیم. عقب نشینی خامنه ای را تنها با قاطعیت می توان به یک مسیر بدون بازگشت تبدیل کرد. از این رو ما خواستار توقف کامل تمامی عملیات و اقدامات رژیم ایران در زمینه اتمی می باشیم. گرچه سازمان ما بنا به دلایل



زنده یاد رفیق محمد هادی فاضلی

گوناگون اقتصادی و زیست محیطی مخالف استفاده از انرژی اتمی است، اما معتقدیم که مردم ایران در یک شرایط دموکراتیک و با توجه به طرح آزادانه نظرات کارشناسانه در این زمینه باید در مورد استفاده و یا عدم استفاده از انرژی اتمی تصمیم گیری کنند.

ما بر این باوریم که رژیم ولایت فقیه با همه دسته بندیها و باندهای درونی آن باید سرنگون شود تا مردم ایران در یک انتخاب آزاد، تحت نظارت نهادهای مردمی داخلی و بین دولتی خارجی بتوانند با ایجاد مجلس موسسان، قانون اساسی جدید را تدوین و تصویب کنند. شرط اولیه تحقق یک انتخابات آزاد چنین است: آزادی تشکیل احزاب و فعالیت سیاسی، آزادی تبلیغات و اجتماعات، آزادی بدون حد و مرز بیان، قلم و اندیشه، آزادی اطلاع رسانی و نفی هرگونه سانسور، آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی، لغو شکنجه و اعدام، انحلال شورای نگهبان و برچیده شدن شعبه های دستکاری آرا و رای سازی در استانداریهها، فرمانداریهها و بخشداریهها.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران استفاده از تمامی اشکال مبارزه به شمول قیام مسلحانه مردمی را حق مسلم مردم می داند و از این رو کارگران، مزدبگیران، کارمندان، معلمان، دانشجویان، دانش آموزان، زنان، جوانان، روشنفکران و نیروهای ترقیخواه ایران را به اتحاد و مبارزه به منظور سرنگونی رژیم استبدادی مذهبی ولایت فقیه و ایجاد یک جمهوری لائیک، دموکراتیک و مستقل فرا می خواند.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

۱۷ بهمن ۱۳۹۲



سرود انترناسیونال

اوژن پوتیه

ترجمه: ابوالقاسم لاهوتی

با آهنگ سروده پییر دژیتر Pierre Degeyter خوانده می شود

برخیز ای داغ لعنت خورده، دنیای فقر و بندگی

شوریده خاطر ما را برده، به جنگ مرگ و زندگی

باید از ریشه براندازیم، کهنه جهان جور و بند

وانگه نوین جهانی سازیم، هیچ بودگان هر چیز گردند

روز قطعی جدال است، آخرین رزم ما

انترناسیونال است، نجات انسانها

روز قطعی جدال است، آخرین رزم ما

انترناسیونال است، نجات انسانها

برما نبخشند فتح و شادی نه بُت، نه شه، نه قهرمان

با دست خود گیریم آزادی، در پیکارهای بی امان

تا ظلم از عالم بروییم، نعمت خود آریم به کف

دمیم آتش را و بکوئیم، تا وقتیکه آهن گرم است

روز قطعی جدال است، آخرین رزم ما

انترناسیونال است، نجات انسانها

روز قطعی جدال است، آخرین رزم ما

انترناسیونال است، نجات انسانها

تنها ما توده جهانی، اردوی بیشمار کار

داریم حقوق جهانبانی، نه که خونخواران غدار

غُرَد وقتی رعد مرگ آور، بر رهنان و دژخیمان

در این عالم بر ما سراسر، تابد خورشید نور افشان

روز قطعی جدال است، آخرین رزم ما

انترناسیونال است، نجات انسانها

روز قطعی جدال است، آخرین رزم ما

انترناسیونال است، نجات انسانها

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در شبکه جهانی اینترنت

نشریه نبرد خلق، اخبار و فراسوی خبر، رادیو پیشگام،
تحلیل مسائل روز، دیدگاهها و رویدادهای روز ایران و جهان

www.iran-nabard.com
www.jonge-khabar.com
www.radiopishgam.com
www.fadaian.org

